

и зарана, пѣтлитѣ не пѣли,
занавървимѣ царвулитѣ пакѣ.
Само днесѣ съмѣ на видело въ село —
бѣхме нощни съ твоя руснакъ.“

— „Александъръ Первенко Муратовъ!“
сваля нѣкой предѣ мене каскетъ.

— „Господина е нашѣ наемателъ“

— „Вѣ, слыхалѣ, комильфотный поетъ?“

А бѣчварина бай Боню Бѣкела
свить вѣвъ жгѣла на таралежѣ
ме прецежда презѣ погледѣ замѣгленѣ:
— „Мигѣръ кой бѣше тоя младежѣ?“

Тукѣ сж тоже, Танасѣ Македонца
машинистера Христо, ковача Дамянѣ,
пощальона бай Дончо Японца
върлѣ зайчаринѣ и политиканѣ.